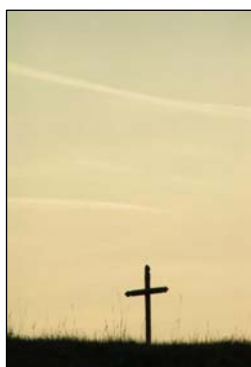

POD KŘÍŽEM

Kapka krve, Tvé svaté krve
vpíjí se do tvrdého dřeva nástroje,
přijímá ji v odevzdání
a ještě dost zbývá pro nás.
Kapka potu, Tvého svatého potu
práce Boží pro člověka
na těle zoraném ranami biče
v chorálu mučení a zohavení.
Agnus Dei, zpívám Ti.
Agnus, Agnus, svatý Agnus...
Oči Tvé krásné jsou umklé,

rty vydaly poslední vzdech.
Ve tvaru kříže
značím si srdce.
Ó, kéž skropíš mne
očistnou slzou Božího pohledu.
- MISA DE PROFUNDIS –
Zde děje se ono pozdvihování
Krále věčného, Kněze trojjediného.
V náručí celý svět objímá
a hřeby mu v tom nezabrání.

K.K.

DUCHOVNÍ SLOVO

Církev se v postní době připojuje k tajemství Ježíše na poušti, říká katechismus. Pokud toto je hlavní záměr postu, měli bychom se ptát, cože Pán vlastně v té poušti dělá.

Nejprve vezměme vážně, že ho tam vede Duch. Naše postní doba není náhoda, nutnost nebo zvyk. Je odpovědí Ducha sv. na naši skutečnou situaci, která volá po očistě a pokání. Kolik jsme nakupili hříchů, nad kterými jsme mávli rukou, kolik masek, kolik vin dovedně zakamuflovaných i při svátostném vyznání. Kolik máme nevyлéčených zranění a nenapravených křivd, kolikrát možná chceme odpuštění, ale sami neodpouštíme, anebo nechceme své hříchy navždycky zanechat... Potřebujeme postní dobu, upřímnou lítost a pravé pokání.

Ježíš na poušti zažil zkoušku svého synovského vztahu k Otci. Tady se k němu připojujeme očistěním pohledu na Boha a úsilím o větší důvěru. Bůh není naším soupeřem, „omezovačem“ svobody. Od Krista známe jeho něžné označení Abba. To, co s námi tento Bůh dělá, je projevem soucitu, lásky a rozhodné touhy nás zachránit. Že má někdy velké potíže, aby nás ochránil před našimi ubohostmi, a že ho občas přinutíme rezignovat před

naší svobodou, to víme každý sám za sebe. Ale jeho láska „všechno vydrží, nikdy nad ničím nezoufá a nikdy nepřestává“. Tak by se nám postní doba mohla stát časem, kdy budeme toužit a prosit, abychom Boží lásku nově poznali a uvěřili v ni.

Konečně Pán na poušti zažil ze strany ďábla pokus o svržení Boha z trůnu. Hrozné pomýšlení, že by se svým pokušením zlý duch uspěl... Pro nás to znamená znovu posadit Krista na trůn svého srdce a vyhodit odtud cokoliv jiného, i kdyby tam sedělo mé vlastní já. Nekompromisně očekávat řešení svých těžkostí od něj, ne od energií, sil, nebo moudrostí, které s ním nejsou v souladu. Půst jako program obnovy celé naší víry, která se pak projevuje láskou, to se Bohu líbí. K takovému postu vám žehnám a modlím se za vás.

o. Jiří

Je těžké Krista milovat

Nejprve jsem vás, čtenáře Života zábrdovické farnosti, chtěl pouze pozdravit a popřát vám k novému občanskému roku hojnost Božích milostí. Ale napadlo mne podělit se s vámi o zkušenost.

My, praktikující katolíci, aniž bychom si to uvědomovali, žijeme svůj křesťanský život uprostřed společnosti ve zvláštní enklávě. Poměřujeme svůj život z pohledu věčnosti, přátelíme se s lidmi stejného smýšlení – není pro nás problémem vidět v nich Krista.

Jiná situace nastane, jsme-li z nějakých důvodů přinuceni žít v jiném prostředí, bez možnosti posilovat se na cestě k věčnosti před svatostánkem Eucharistií a bez příkladu blízkých lidí.

Matka církev nás učí vidět v našich bližních Krista. A to je někdy skutečně lidský problém.

Bylo nás v nemocničním pokoji několik. Jeden starý muž raněný na půl těla mrtvicí, s nesrozumitelnou mluvou, rozčilující se na sestřičky, že mu nerozumí, hrubý na ně i když ho očišťovaly. Jiný, také bezmocně ležící, sotva otevřel ústa, vyhrnul se z nich proud těch nejhrubších sprostých výrazů, člověk se smrtí na jazyku, zcela ovládaný primitivní zlobou. A to prý kdysi ministroval. A další, bezdomovec s rozbitou hlavou, který se do nemocnice dostal ani neví jak. Prý upadl, jindy tvrdil, že byl přepaden. S úporným dávivým kašlem, který však mu nevadil, aby před vchodem do nemocnice „nesomroval“ na lidech peníze na cigarety a pivo. Ve tváři zarostlý, na první pohled člověk odporný. Kromě kvality jídla nebylo s žádným z nich možno o čemkoli mluvit. A přece ten poslední vyhledal na chodbách křeslo k odvozu sousedního pacienta do kaple.

Je náročné vystoupit z křehké oázy křesťanského společenství do drsné reality kolem nás. A ještě těžší je milovat lidi a vidět v nich Krista.

Vstupujeme do posvátné doby postní, kéž nám dá náš Pán sílu vidět i v takových lidech bratry – Krista.

Vám

CO NÁS ČEKÁ V DOBĚ POSTNÍ?

Po celou dobu postní budou ve farním kostele probíhat křížové cesty ve středu, v pátek a v neděli od 17:30. V neděli křížovou cestu povedou děti, ostatní dny se může k vedení přihlásit kdokoliv, kdo bude mít odvahu.

Postní snažení pro děti naší zábrdovické farnosti

Když tetky katechetky dají hlavy dohromady, o nápady a inspirace není nikdy nouze. Avšak po zcela originálním nápadu Lucky Grúzové s adventními lampičkami byl úkol nelehký.

Letos jsme se nechaly vést evangeliem na 1. neděli postní, kdy Ježíš vychází na poušť a čtyřicet dní žije výhradně v tomto nehostinném a nevlídném prostředí.

V názvu postního snažení – **poušť-půst-voda-život** – se skrývá cesta. Chceme děti přivést k malému postnímu rozjímání, co je třeba udělat, aby v poušti ožil pramen života. Budeme s dětmi postupně procházet kolem šesti zasypaných studní – podle šesti postních nedělí. Studny vyčistíme dobrými skutky, vydolujeme kameny, až vytryskne pramen, který změní toto místo v životodárnou a krásnou OÁZU. Tímto způsobem se celá poušť týden po týdnu promění v rozkvetlou zahradu, tak jako by se i naše duše pomocí postu měla postupně měnit.

Do akce jsme zaúkolovaly také nejmladší společenství děvčat pod vedením Moniky a Martiny Šedých. Ochotně nám vyrobily sadu papírových omalovánek zvířátek a květin pro děti, které je budou doma vybarvovat a napíšou na ně nějaký svůj dobrovolný dobrý skutek. Po jeho splnění se kartičky připevní do OÁZY na nástěnku u vchodu do kostela. Tam bude připravena symbolická poušť.

A kdybyste si náhodou všimli, že pod hlavním oltářem nějak nápadně přibývá kamenů – **NEDĚSTE SE!!** Jsou to ony vydolované „šutry“ z pouštních studní. Děti je budou přinášet jako symbol své snahy v obětním průvodu k hlavnímu oltáři. Takto mohou rodiče, babičky, dědečci i všichni nezaujatí pozorovat, kolik práce jsme již udělali.

Přejeme všem dětem, aby se jim náš nápad zalíbil, a těšíme se na shledanou na našich nedělních katechezích.

Kája + Pavla + Verča

Hudba v postní době

Neděle 22.3. 2009 v 9:45 Sóla-Schola-Varhany

p. Josef Olejník (1914): České Ordinarium

Stanislav Mach (1906-1975): Meditace pod křížem

Zdeněk Hatina (1941): Dva duchovní zpěvy

Joh. Seb. Bach (1685-1750): Preludium a fuga g-moll

Čtvrtek 9. 4. 2009 ve 23:00 se bude konat noční adorace po skončení obřadů Zeleného čtvrtka u Nejsvětější svátosti v Getsemanské zahradě.

CO SE DĚLO V DOBĚ VÁNOČNÍ?

Besídka dětí u jesliček

Dne 11. ledna se uskutečnila besídka dětí u jesliček. Účinkoval tam mimo jiné i Zpěváček, který své vystoupení trénoval o adventu na faře. Trénování bylo docela zábavné, protože jsme spolu také hráli hry, které pro nás přichystaly teta Kája a Martina. Připravili jsme si rýmovanou scénku o tom, jak Maria a Josef putovali do Betléma. Všichni jsme se své role stihli naučit zpaměti. Ve scénce bylo taky hodně písniček, koled a hráli jsme na flétny a různá cinkátka. Všichni jsme měli kostým, s jehož přípravou nám maminky vydatně pomáhaly.

Kromě naší zpěváčkové scénky předvedli všechny děti u jesliček, co se naučily, třeba zahrát na hudební nástroje – housle, flétny a klavír. Moc krásná byla taky závěrečná scénka o čtyřech svíčkách – víry, lásky, radosti a naděje. První tři zhasly, ale naděje je všechny zase zapálila.

Po vystoupení jsme každý dostali balíček s dobrotami a společně s dospělými jsme si zazpívali Narodil se Kristus Pán. Bylo to naše rozloučení s Vánoce - těšíme se na setkání zase za rok.

Anička O.

(Vele)trh knih a hraček

V neděli 15. února dopoledne se farní sál proměnil v tržiště. Na všech stolech, které farní budova mohla rozumně nabídnout, se kupily knihy, plyšáci, autíčka, stolní hry a letos poprvé i CD, MC, DVD a VHS – zkrátka „nosiče“. Ceny byly stanoveny spíše symbolické, většina kupujících to pak u pokladny usmlouvala na částku někdy i násobně vyšší – vždyť šlo o dobrou věc – o pomoc lidem celého světa v jejich akutní nouzi. Přestože se zdálo, že koupěchtivých zájemců bylo méně než jiné roky, do sbírky Svatopetrský haléř, na jejíž účel byl bazar pořádán, bude vloženo nečekaných 5.500 Kč.

Zbylé neprodané hračky – hlavně velké množství „plyšáků“ - bude odvezeno do charitního sběru, tzv. „do vagónu“, neprodané knihy a nosiče budou nabídnuty k prodeji jinou formou.

P.O.

Farní ples

Je pátek 23. 1. 2009. Sedm hodin. Já jsem sice ještě doma, ale tuším, že o kousek dál, ve skoro prázdném sále Rytířských ctností začíná již čtvrtý ples farnosti Zábřdovice. Po ani ne tak dlouhých jako strastiplných přípravách může vše začít. V šatně již s krásným úsměvem čekají na hosty Pavla Lichtenberková s Honzou Slukou, oba vyzbrojeni vtipy, aby už na začátku příchozí naladili do dobré nálady. V sále již Martina a Michal Škrdlovi okukují pódium, aby hosty přivítali a celým večerem je pak provázeli. Pavla a Martin Oujezdští jsou připraveni v bufetu na hladové a žíznivé tanečnický.

Osm hodin. Konečně procházím podchodem a blížím se ke dveřím budovy, v níž je sál. Všude je tma! „Že by byl dnešní ples při svíčkách?“, myslím si. Jen, co se ocitnu v ztemnělé šatně, přivítá mě Pavlín hlásek. „Vypli proud!“ Pohotově vytahuje mobil a svítí si jím, aby mi mohla dát lístek od šatny, zatímco Honza stejně vyzbrojen mobilním světýlkem větší můj kabát.

Malá bojovka pokračuje v sále, když mám ve tmě najít náš stůl. Nastražím uši a poslouchám, kde zaslechnu nějaký známý hlas. „Ha ha ha!“ někdo se hlasitě zasměje. „To je přece Barča!“ myslím si, když zanalyzuji zaslechnutý hlas a hned se o tom také přesvědčím. Je to ona! Ztracená ovečka je již v bezpečí svého stáda.

Za chvíli se sál nesměle plní světlem reflektorů a přede mnou se objevuje krásně nazdobený stůl. „To je práce našich mládežníků!“ myslím na ty, kteří již odpoledne sál připravovali a s jeho úklidem přijdou pomoci ještě také zítra.

Již se z pódia ozývají libé zvuky kapely, které vábí všechny tance chtivé nožky. Většina dobře naladěných lidí již běží na parket, aby se zahřála. Před dvěma dny se totiž pokazilo v sále topení. Nejlepší organizátor Tomáš Kaňa však vše zařídil. V rohu sálu stála velká kamna, která hřála o sto šest. Bylo zajímavé, že se v tomto místě stále kumulovaly tančící páry. Asi je lákaly příjemné barvy ohně vyzařující z přístroje.

Bohužel jsme, my mladí, letos nějak prospali zimu a nevymysleli jsme úvodní polonézu. O předtančení se tedy postaral desetiletý pár Míša a Kája z taneční školy Danza, kterému to velmi šlo a hlavně moc slušelo. Uprostřed plesu nám ještě zastepovala Martina „Štístko“ Grulová.

Před půlnocí se na plese objevily překrásné popelky, které prodávaly malé lístečky s citáty nebo čísla. O půlnoci tyto dívčiny nezmizely, nýbrž losovaly tombolu. Nejednalo se o nikoho jiného než o děvčata Slukovy.

Atmosféra plesu byla úžasná! Stále byl slyšet jemný hukot hovoru, to když si „plesanti“ povídali o všem možném. Někteří se vůbec nehnuli z parketu, to protože když dohrála kapela, Dominik Grůza nelenil a pustil hned nějaký reprodukováný song.

Plesalo se, jedlo, pilo až do časných ranních hodin! A pak se šlo krásně unaveně spát.

Velký dík patří všem organizátorům a všem, kteří s přípravou i úklidem plesu pomáhali, neboť bez nich bychom se tak krásně nebavili. A teď zase musíme rok vyčkat na další ples! Ach, jo...

LG

ZE ŽIVOTA NAŠÍ FARNOSTI

Farnost jako rodina, která se modlí společně

„Modlitby za trpící“ - každý první pátek v měsíci

Na první pátek měsíce února se naše farnost sešla poprvé jako rodina ke společným „Modlitbám za trpící“. Někdo nahlas a někdo v tichosti svého srdce jsme Pánu předkládali své prosby, starosti a úzkosti, trápení svoje i svých blízkých. Na tyto naše „úmysly“, které jsme také mohli napsané přinést spolu s obětními dary před Pána, byla potom obětována mše svatá. Po mši svaté byli přítomní vyzváni, aby si, jestliže chtějí, vzali z košíku s přímlovami jeden lístek a na úmysl, který na něm je napsaný, se pak celý měsíc modlili. Velmi povzbudivá je skutečnost, že za malou chvíli nezůstal ve skoro plném košíčku s prosbami lístek ani jeden.

Toto modlitební úsilí bude pokračovat každý první pátek v měsíci, od 17 hodin v čenstochovské kapli. Prosíme, přizvěte k němu i své blízké a přátele, všechny, které trápí bolesti vlastní i bolesti lidí okolo. Společná modlitba pro ně může být úlevou a pomocí, vždyť Pán řekl: „Kde se sejdou dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich. Pamatujme s vírou na Pánova slova „Proste a dostanete, hledejte a naleznete, tlučte a otevře se vám. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu se otevře.“

Boží milost je velká jako moře. Moře, ze kterého nabíráme nádobou své víry. Prosme Pána o úlevu pro trpící a také o větší víru, vždyť víra přitahuje do situací našeho života Boží řešení.

K dalším společným „Modlitbám za trpící“ se sejdeme v pátek 6. 3. 2009 v 17:00.

Nové páteční „spolčo“ děvčat

Od začátku ledna se každý pátek v 17 hodin schází na faře dívky ve věku 8-12 let. Je nás zatím sedm a starají se o nás sestry Monika a Martina Šedé. Naše schůzky mají pestrý program.

Na začátku se pomodlíme a po modlitbě se čte příběh, ze kterého máme potom týdenní heslo. Některé jsou třeba „Usmívej se na druhé“ nebo „Každý z nás je důležitý“. Martina s Mončou pro nás vyrábějí taky „pamatovací“ nálepky, abychom na to přes týden nezapomínaly.

Potom spolu hrajeme různé hry nebo něco vyrábíme. Naposled jsme vyráběly obrázky pro děti na postní katecheze. To bylo docela užitečné.

Čas od času někdo přinese pro všechny něco dobrého na jídlo, třeba čokoládu, sušenky nebo bonbóny (mňam). Jsme rády, že máme svoje spolčo, že si spolu můžeme hrát a povídat.

Anička O.

Je pochopitelné, že hlavní úkoly ministrantů po celém světě jsou prakticky shodné. Každý ministrantský sbor má však svoji neopakovatelnou atmosféru, nepsané zákony a obsáhlou 'mytologii' plnou nepřeborného množství vážných i humorných příhod. Jak je to tedy s ministranty naší farnosti?

Zábrdovických ministrantů je v současné době zhruba patnáct a čtyři kluci se na službu u oltáře připravují. Vedoucím je od loňského roku Vojta Foltýn (generál Vlasov), který tuto funkci převzal od dlouholetého Šéfa Vítka Kloučka. Vojtovým zástupcem je Marek Sluka (Marex), jehož předchůdcem na stejném postu byl Dominik Grůza. Ministrantskou vlajku zatím nemáme, ale možná by nebylo špatné o ní uvažovat. Za ministrantský znak by se dal považovat obrázek ministranta-čerta, kdysi upravený Jakubem. Máme i svoji hymnu, kterou se po loňských velikonocích stala árie Aleluja od W. A. Mozarta. VojtaF vydává i ministrantský časopis, tedy občasník Mininfo. Ministranti mají i své pravidelné schůzky, které se letos budou konat zvlášť pro ty, kdo se na ministrování připravují, zvlášť pro mladší ministranty a svoje nepravidelné schůzky budou mít i starší ministranti.

Hlavní povinností ministrantů je pomáhat při mši. Návštěva nedělních bohoslužeb se pokládá za samozřejmost stejně jako pravidelné služby v týdnu. Jedna všednodenní večerní mše je zpravidla přidělena jedné dvojici sourozenců, což je velmi praktické, protože se navzájem mohou zastoupit.

I funkce přímo při mši, jako je nošení svíček, kadidelnice, zvonění, atd., jsou určitým způsobem rozděleny a toto dělení se většinou dodržuje. I přes dlouholeté zkušenosti řady ministrantů se občas nikdo neubrání chybám a kuriózním okamžikům. Ty se v době svého vzniku rovnají ostudě, ale později jsou na různých ministrantských akcích dávány k lepšímu. Jmenujme například dvojí čtení stejného čtení, čtení špatného čtení, omyly v počtu hořících adventních svíček a mnohé další. Za doslova historické okamžiky lze považovat tzv. velké ministrantské smíchy, které se oba odehrály na Bílou sobotu, kdy je organismus vyčerpán natolik, že k zasmání stačí cokoliv: trn uražený z paškálu, zášleh z kadidelnice, případně poslech ministrantské hymny. Nechť tedy farníci věří, že zabezpečení hladkého chodu bohoslužeb je ve správných rukou.

Členové ministrantského sboru se však nesetkávají jen u oltáře nebo na pravidelných schůzkách. Kromě toho vyjedou dvakrát za rok na několikadenní akci. Jelikož si netroufám posuzovat, která z nich byla úspěšnější, vyjmenuji je všechny: 2002: Provodov, Ostrov u Machochy, 2003: Olešnice, Brtnice, 2004: Heřmanov, Štítná nad Vláří, 2005: Bratřejov, Kněžice, 2006: Rajnochovice, Buková, 2007: Jablonné nad Orlicí, 2008: Tasov a 2009: opět Rajnochovice. Každý z těchto názvů jistě připomene účastníkům některé neopakovatelné okamžiky.

Všichni účastníci ministrantské akce v Bukové r.2006

Nejvýznamnějším je bezpochyby Jakubův hrdinský zásah proti domnělému opilci, který v Kněžicích ohrožoval latrínu šiškami. Ve skutečnosti se však jednalo o Lukáše, který neměl v deset hodin večer tu správnou náladu na poslech kramářských písní. Také záchrana života Šefovi, vdechнувšímu Salko, zůstane v naší paměti navždycky. Stejně tak nezapomeneme pokus o z pohodlnění pobytu v TeePee, do kterého LukášO instaloval nafukovací matraci.

Jaká je však budoucnost našeho sboru? O přípravě nových členů už byla zmínka, přijetí pátého nováčka DJ Grúzy je zatím ve stádiu vyjednávání s rodiči, kteří se obávají nízkého věku své ratolesti. Ale věříme, že tradice zábrdovického ministrování neupadne. To by totiž bylo velice 'nechutné'.

-km-

Děti píší Bohu

*Milý Bože,
co se stane, když uděláš pár ošklivejších věcí a řekneš, že tě to moc
mrzí, ale ono tě to možná ani tolik nemrzí. Záleží na tom tolik,
když je ti teprve 10?*

Jenda (10 let)

*Vážený Pane Bože,
prosím tě, ať už nejsou žádný letecký katastrofy! Chceme letět do
Paříže a do Londýna. Do nebe ještě letět nechceme.
Tvůj kamarád a obdivovatel Tom (8 let)*

*Dopis Pánu Bohu
Modlím se k tobě před každým plaváním. Já totiž hrozně ráda
vyhrávám. Moje kamarádka Jůlinka ale taky ráda vyhrává a taky
se k tobě modlí. Mám tomu rozumět tak, že mě máš víc rád, nebo že
ti je plavání ukradený? Možná by přece jenom měla někdy vyhrát.
Aspoň jednou nebo dvakrát.*

Tvoje Lenka (10 let)

*Můj Pane,
Bylí Ježíš a Šalomoun příbuzní, nebo jsou to jenom sousedí?
Pamatuješ si to nebo se musíš podívat do seznamu?
Přeju krásný den*

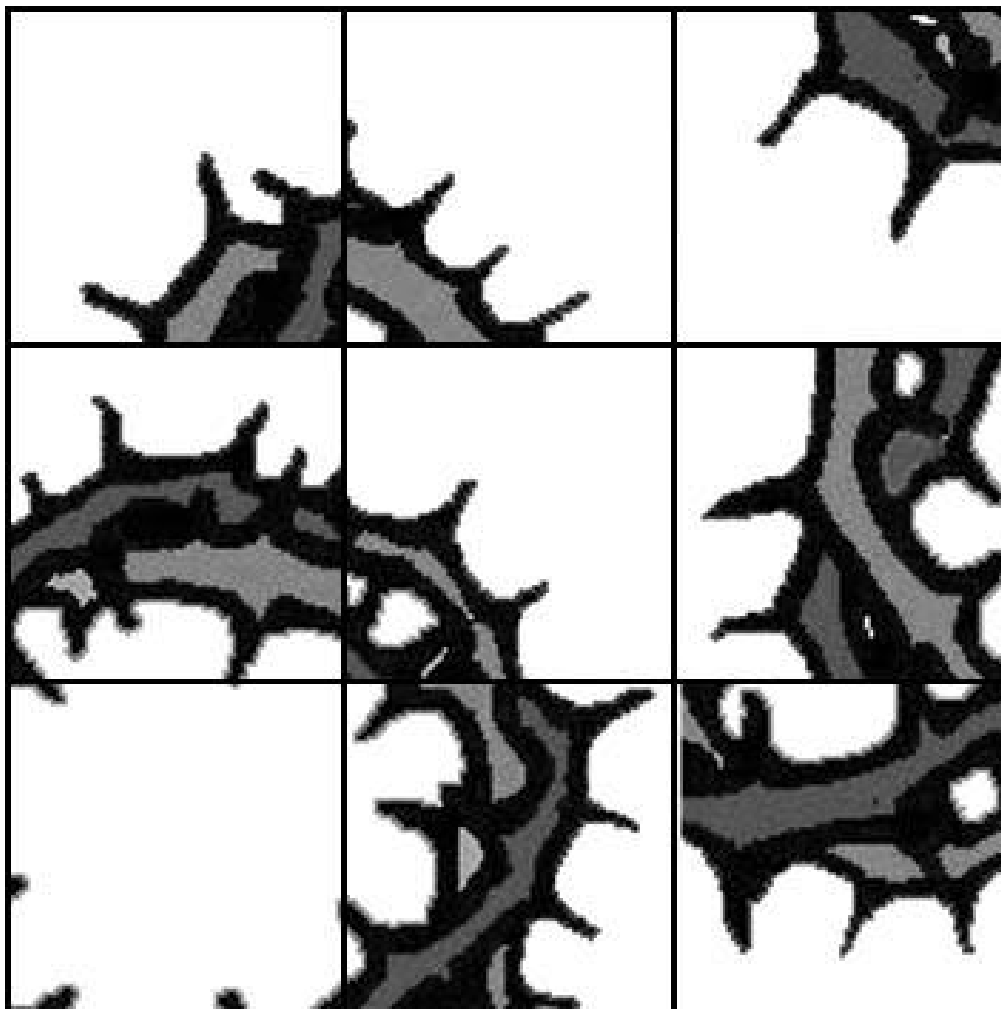
Štěpán (8 let)

KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ.

Redaktoři farního časopisu si pro Vás, **děti a mládeži**, připravili malou roční soutěž! Cílem je nasbírat, co nejvíce bodů z úkolů, které budou vycházet v každém čísle. Každý, kdo se chce zapojit, ať vyluští úkoly ve své kategorii. Za každý úkol můžete získat 10 bodů. Výsledek napište spolu se svým jménem a věkem na lísteček a předejte Lucii nebo Dominikovi Grůzovým.

😊 Kategorie pro nejmenší, kteří ještě neumí číst 😊

Milé děti, rozstříhejte si tento obrázek, poskládejte jej správně a nalepte jej na papír a se svým jménem předejte redaktorům.

😊 Kategorie pro mladší (od 6 do 8 let) 😊

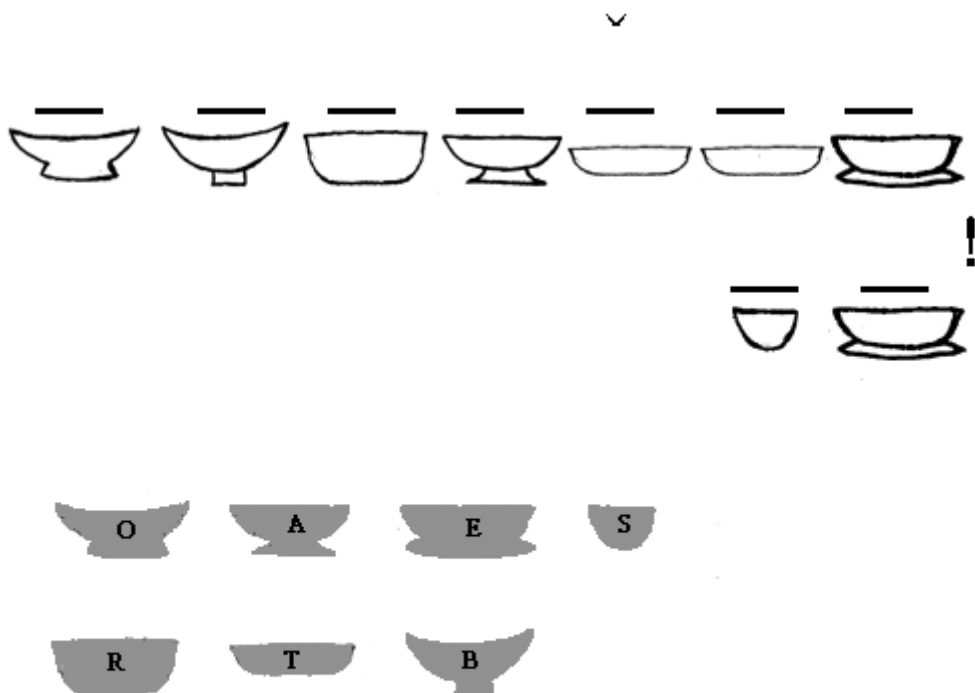
1. Poznej postavu ze starého zákona!

Byl izraelským prorokem. Sídli ve své rodné obci jménem Ráma. Vyzýval lid, aby vyhodil cizí bohy a celým srdcem se obrátil k Hospodinu. Když zestárnul, chtěli po něm izraelští náčelníci, aby jim ustanovil krále. Jemu se to nelíbilo, ale Hospodin mu zjevil, aby lidu vyhověl. A tak pomazal prvního izraelského krále.

2. vylušti heslo!

Na popeleční středu při udílení popelce zaznívá důležitá výzva, která by nás měla provázet nejen po celou postní dobu, ale vlastně po celý náš život. Aby se popel nerozsypal, bývá většinou v misce. Několik takových misek máme v tomto úkolu.

K vyluštění tajenky je potřeba přiřadit k miskám jejich správné obrysy s písmenky.

www.deti.vira.cz

☺ Kategorie pro starší (od 9 do x let) ☺

1. Poznej postavu ze starého zákona!

Byl bratrem významného vůdce izraelského lidu. Stal se prvním izraelským veleknězem. Při posvěcení Božího stánku jej jeho bratr oblékl v posvátná roucha, pomazal mu hlavu svatým olejem a ruce obětní krví. Potom zvedl tento velekněz ruce a dal lidu první velekněžské požehnání. Jeho hůl proslula tím, že se zazelenala a rozkvetla jako znamení od Hospodina, že je vyvolen ke kněžské službě.

2. Zodpověz hádanku!

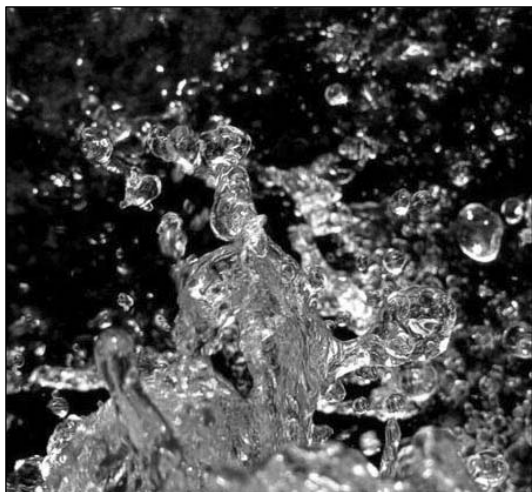
Na trávníku usnuli tři mudrci. Když spali, nějaký uličník jim začernil čelo sazemi. Když se probudili, začali se smát. Každý myslel, že druzí dva se smějí sobě navzájem. Vtom se jeden z mudrců přestal smát. Uvědomil si, že i on má čelo černé. Jak na to přišel?

POSTNÍ PŘÍBĚH PRO DOSPĚLÉ

Řeka a poušť z knihy Paprsek slunce pro duši, Bruno Ferrero

Jedna řeka narazila při poklidném toku směrem k moři na poušť. Všude kolem byly jen skály rozryté hlubokými stržemi, podzemní jeskyně a písečné duny. Řeku sevřela úzkost.

„To je můj konec. Přes tu poušť se nikdy nedostanu. Všechna moje voda se vsákne do písku a já úplně zmizím. Nikdy neuvidím moře. Mám nadobro zkažený život,“ zoufala si.

A její voda se začala pomaličku zakalovat. Řeka umírala a stávala se z ní bažina.

Její nářek však uslyšel vítr. Rozhodl se, že jí zachrání život. Poradil jí: „Nech se prohřát sluncem, pak vystoupíš na nebe a podobě páry a o zbytek se postarám já.“

Řeka se vyděla ještě víc: „Já přece mám téct mezi dvěma břehy, po pevné zemi, mám být klidná, honosná, mohutná. Na létání vzduchem nejsem stavěná.“

Vítr jí odpověděl: „Neboj se. Až vystoupíš v podobě vodní páry na nebe, stane se z tebe oblak. A já tě přenesu přes poušť, abys mohla znovu dopadnout na zem v podobě dešťových kapek. Potom z tebe zase bude řeka a poplyneš dál do moře.“

Ale řeka měla příliš velký strach, proto ji nakonec pozřela poušť.

Mnoho lidí zapomíná, že nenadálé pouště citů a krutou vyprahlost, které někdy sužují poklidný tok lidského života, lze překonat jediným způsobem.

Je jím duchovní život. Znamená to nechat se proměnit sluncem, jímž je Bůh, přenést větrem, jímž je Duch. Ale jen málokdo se odváží na toto riziko přistoupit. Protože, jak říká Ježíš: „Vítr vane, kam chce: člověk ho slyší, ale neví, ani odkud přichází, ani kam směřuje.“

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI vydává farnost u chrámu

Nanebevzetí Panny Marie v Brně Zábřovicích

Lazaretní 1, 615 00 Brno, tel. 545 212 156

Redaktoři: Lucie a Dominik Grúzovi, Grafika: Roman a Klára Sméalovi

Nebo navštivte naše www stránky

<http://www.zabrdovice.cz>

**Pokud chcete přispět do časopisu svým článkem, pošlete jej na
e-mail: dgruza@centrum.cz.**

Kráľ David III.

VOLNĚ PŘEVYPRÁVĚNO Z BIBLE
TEXT A OBRÁZKY: KS.

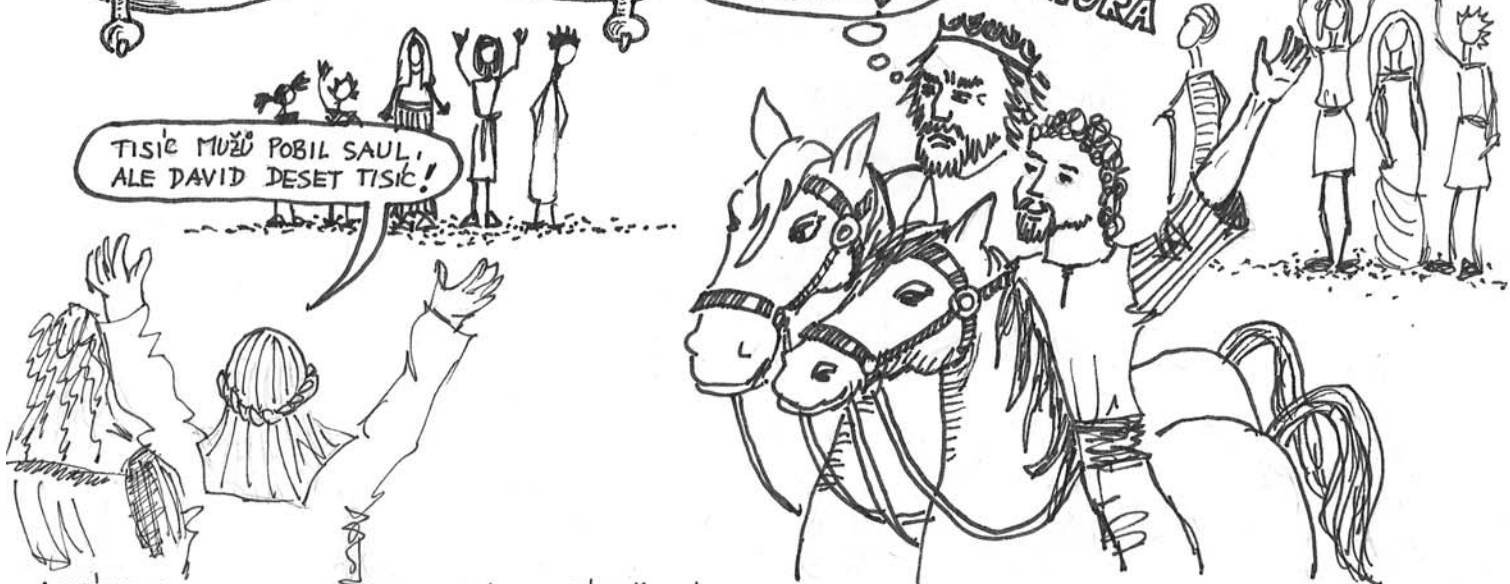
JURJ

PŘÍŠTĚ HO UDEĹAM KRÁLEM. ALE JA' HO DŘÍV ZABIJU! @

HURÁ SLÁVA

AŽ ŽIJE DAVID

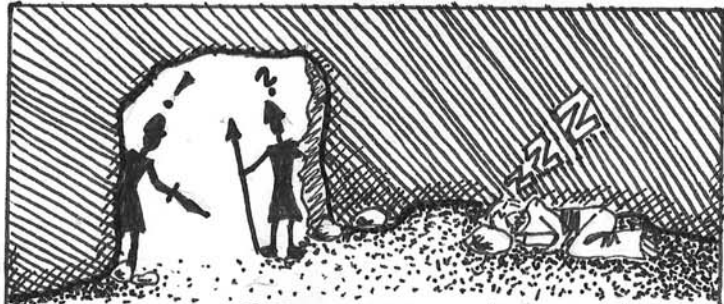
TISÍČ MUŽŮ POBIL SAUL, ALE DAVID DESET TISÍČ!

LIDĚ SI O DAVIDOVI ZAČALI SKLÁDAT PÍSNĚ. ZÍSKAL SI TAKOVOU OBLIBU, ŽE VŠE, CO UČINIL, LID OPĚVOVAL.

SAUL PROPADAL ZÁCHVATUM ŠILENSTVÍ, KTERÉ SE STUPNOVALY, A JEHO ŽÁRLIVOST ROSTLA S KAŽDOU BITVOU, KTEROU DAVID VYHRAL. TEN SE NA KONEC MUSEL SPASIT ÚTĚKEM, ABY SI ZACHOVAL VLASTNÍ ŽIVOT..... SAUL HO VŠAK VŠUDE PRONÁSLEDOVAL.

JEDNOHO DNE OBJEVIL DAVID SVEHO PRONÁSLEDOVATELE, JAK SAM BEŽE ZBRANĚ ODPOCÍVA V JESKYNĚ.

TEHDY SAULOV NITRO OPĚT ZAPLAVILA LÁSKA K DAVIDOVI A JEHO ŠILENSTVÍ POKLÍNULO.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ